

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 77

гр. ХАСКОВО, 22.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА Д. ПЕТЕВА-
ГЕОРГИЕВА

Членове: ФИЛИП Ж. ФИЛИПОВ
ДАНИЕЛА К. НИКОЛОВА

като разглежда докладваното от МИЛЕНА Д. ПЕТЕВА-ГЕОРГИЕВА Въззивно частно наказателно дело № 20235600600090 по описа за 2023 година

Производството е по чл.243 ал.7-8 от НПК.

Образувано е по жалба на П. Т. З. от гр.Д. против Определение № 9/19.01.2023 г., постановено по НЧД № 26/2023 г. по описа на Районен съд-Димитровград, с което е оставена без разглеждане постъпила от същия жалбоподател жалба против Постановление от 22.12.2022 г. на прокурора при Районна прокуратура-Хасково, ТО Димитровград за прекратяване на наказателното производство, водено като ДП с № 137/2022 г. по описа на РУ-Димитровград.

В жалбата се поддържат доводи за неправилност на съдебния акт, като се акцентира върху обосноваването от съда виждане за недопустимост на сезирания съда документ, поставил началото на производството по чл.243 ал.4 от НПК, което виждане въззивникът намира за неправилно, защото: на първо място, невярно се сочело от съда, че жалбата против прокурорския акт не била подписана, след като тя била подадена по електронен път, а авторството ѝ било идентифицирано с КЕП; на второ място, неправилно било посочено, че жалбоподателят бил лице, извън очертания от закона кръг от субекти, имащи правото да инициират съдебен контрол върху постановлението, с което се слага край на наказателното производство. В противовес на последното се поддържа, че след като незаконната сеч е била реализирана върху терен, който е публична

общинска и държавна собственост и след като този терен се намирал в близост до родното място на жалбоподателя, то загубата на дърветата му нанасяла неимуществени вреди, изразяващи се в тъга, болка и скръб и именно това му придавало качеството на пострадал от престъпната дейност, разследвана по горепосоченото дело. Така аргументирано, искането е атакуваното определение да бъде отменено, а делото да бъде върнато на първоинстанционния съд за произнасяне по поставените в жалбата по чл.243 ал.4 от ГПК въпроси. В настоящата жалба е направено и доказателствено искане, което съдът уважи и изиска от РП-Хасково данни относно характеристиките на постъпилия в деловодството на този орган документ – жалба против постановлението за прекратяване на наказателното производство, регистрирана с № 4437/2021 от 13.01.2023 г. във входящия регистър на РП-Хасково.

Писмени възражения против жалбата не са постъпили.

Съдът, след като се запозна с доказателствата, събрани по ДП № 137/2022 г. по описа на РУ-Димитровград, с изложените в атакуваното определение съображения, както и с доводите в жалбата, намери за установено следното:

Съдебното производство пред Районен съд-Димитровград е било образувано по жалба от П. Т. З., с която е било атакувано Постановление от 22.12.2022 г. на прокурора от РП-Хасково, ТО-Димитровград за прекратяване на наказателното производство, образувано и водено по горепосоченото досъдебно дело за престъпление по чл.235 ал.1 от НК. Съдът не се е произнесъл по същината на изложените в жалбата оплаквания, а е оставил същите без разглеждане, като приел на първо място, че жалбата не е подписана от нейния подател, а на второ – че тя изхожда от лице, неоправомощено от закона с инициатива за съдебен контрол върху прокурорския акт. Тези изводи на съда са правилни и съответни на процесуалната фактология, която материалите по делото установяват, макар тяхната категоричност да е изисквала служебна активност, каквото не е била реализирана. Прегледът на постъпилата пред районния съд жалба, за чийто автор се сочи въззивникът П. Т. З., установява, че върху нея не е положен собственоръчен подпис в заключителната ѝ част. Съдът не е, но както са посочили, е бил длъжен, да изследва формата на изпратения му с придружително писмо на прокурори при РП-Хасково документ, а е приел, че липсата на подпис върху физическия носител е равнозначна на отсъстваща „правно значима воля“ за сезиране, т.е. на липса на надлежно сезиране. Подходът на съда е бил неправилен, защото съгласно разпоредбата на чл.320 ал.1 от НПК, която безспорно следва да

бъде приложена и спрямо производството по чл.243 ал.4 от НПК, жалбата може да бъде подадена както във вид на стандартен /хартиен/ материален формат, така и по електронен път, като във втория случай тя се подписва с квалифициран електронен подпис. Затова винаги, когато се поражда съмнение за формата на документа и начина на неговото депозиране, то този въпрос е наложително да бъде проучен, а наличието на подпис преценявано съобразно избора от подателя механизъм за съдебна кореспонденция. Ето защо, а и с оглед твърденията на З., че е изпратил своята жалба по електронен път, въззивният съд изиска информация от РП-Хасково, ТО-Димитровград за начина, по който жалбата е била депозирана в деловодството на прокуратурата и за присъствието на електронни идентификационни данни на нейния подател. Постъпилите от прокурора при РП-Хасково сведения потвърждават постъпването на документа чрез електронната поща на Районна прокуратура-Хасково, но сочат, че той не е бил придружен от визуализация на квалифициран електронен подпис. Противното се поддържа от жалбоподателя, отправящ искане за служебна електронна проверка от настоящия съд на получената в деловодството на РП-Хасково жалба. Такава проверка обаче е безпредметна. Съгласно разпоредбата на чл.13 ал.3 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, препращаща към дефинициите на Регламент (ЕС) 910/2014 г., електронният подпис представлява данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях и които лицето използва, за да се подписва. Следователно подаването на електронен документ се счита придружено от електронен подпис, когато последният е видим към момента на постъпването на електронното изявление в информационната система на адресата, т.е. идентификацията чрез КЕП следва да бъде установима при получаването на документа от адресата, но не и в по-късен от този момент. И след като в случая визуализация на положен от подателя подпис не е била налична при постъпването на жалбата в информационната система – електронна поща, на РП-Хасково, то няма как да се приеме, че последната е била подписана с КЕП съгласно изискването на чл.319 ал.3 от НПК. В този смисъл, макар и базиран на непълна доказателствена информация, изводът на съда, че валидно сезиране не е било налице, се оказва верен. Но дори да се приеме, че в деловодството на РП-Хасково е бил получен валиден електронен документ с установимо авторство и с равностойни на писмената форма процесуални последици (доколкото жалбата очевидно се поддържа, а съобщение за издаденото постановление е изпратено единствено на З.), то отново жалбата е нямало как да бъде разгледана, защото

изводът за ненадлежна процесуална легитимация на нейния подател е също правилен. Престъплението, за което се е водело разследването по делото, е такова по чл.235 ал.1 от НК. Негов родов обект са обществените отношения, касаещи правилното функциониране на отделните стопански отрасли, а непосредствения обект на защита са опазването на горския фонд, правомерното изсичане на горската растителност и контролираният добив на дървесина. Деянията, засягащи тези отношения, не увреждат лични права и не рефлектират пряко върху личната сфера на отделните граждани, макар да застрашават биологичното равновесие и отделните екосистеми, както и целта да бъде съхранено тяхното съществуване. Затова конкретен физически или юридически субект не може да бъде пострадал от горепосоченото престъпление, още по-малко заради възникнали неимуществени вреди от описаното в жалбата естество. Вредите, които разпоредбата на чл.76 от НПК има предвид като настъпили за съответното лице, за да придобие то качеството на пострадал от престъпление, преследвано по общия ред, са само тези, които са пряка и непосредствена последица от престъпната дейност, а не всички неблагоприятни изменения в обществен или личен план, които тази дейност предизвиква. В този смисъл незаконната сеч в имот, който е държавна или общинска собственост, какъвто безспорно е процесният терен, не е в състояние пряко да засегне личната – имуществена или неимуществена сфера, на конкретно лице, така че да поради такива по естеството си негативни изменения, които процесуалният закон изисква. Противното би означавало, че прокурорският акт би подлежал на съдебна проверка по жалба на неограничен и неустановим кръг от лица – положение, несъвместимо, както с изричната разпоредба в чл.243 ал.4 от НПК, така и с принципите за правна сигурност и стабилитет на правораздавателния акт. Вярно е, че жалбоподателят З. е бил инициатор на наказателното производство чрез подаване на сигнал до прокурора и именно това негово съобщение е дало повод за извършване на проверка, а събраните в резултат на нея данни са станали основание за образуване на досъдебното производство. Вярно е и, че прокурорът е разпоредил съобщаване на заключителния си акт на З. и указал в него възможността му за съдебен контрол, но вероятно последното е станало без да се отчете, че нито подалият сигнала, нито друго лице, биха били легитимирани да предизвикат такъв контрол. Проверката на прокурорския акт би могла да бъде реализирана само по вътрешноведомствен път, указан в текста на чл.200 от НПК и изпълняващ стандарта за пълноценна и ефективна охрана на правото за защита в случаите, при които съдебната намеса не е допустима. От тази възможност би могъл да се възползва и жалбоподателят чрез сезиране на по-

горестоящия спрямо наблюдаващия делото прокурор.

Изложеното налага извода, че атакуваното определение е правилно и затова то следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 9/19.01.2023 г., постановено по НЧД № 26/2023 г. по описа на Районен съд-Димитровград.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____